

ville lide derved, idet de ville blive anseete strengere og navnlig blive stillede for Krigsret, hvor de ellers kunde have været arbitrært anseete, før det i bemeldte Nr. 3 omtalte Tidspunkt; men Udvalget har imidlertid anseet det af overveiende Vigtighed, at den Vilkaarlighed, som dog utvivlsomt bliver en Følge af Udkastets her omhandlede Bestemmelser, søges fjernet, og dette Niemed opnaaes sikkrere ved at fordre tidligere Domfældelser istedetfor arbitrære Correctioner. Den Scala, der i Endringen er bragt i Forslag, vil findes stemmende med Sagens Natur og endmere bidrage til at sikke Bedkommende mod ubesøiet og vilkaarlig Behandling (Nr. 32 a). Men da det vilde være mindre passende, om Krigsretten i Felten, i en beleiret Fæstning eller inden Skibsborde ikke skulde kunne anvende Nedsættelse i 2den Klasse i de samme Tilfælde, hvori saadan Myndighed ifølge Disciplinarløvene (for Land-Staten § 8 og for Sø-Staten § 7) tilkommer vedkommende Befalingssmand, have vi, for at forebygge hien Uregelmæssighed, endvidere foreslaaet ovennævnte Nr. givet et Tillæg (Nr. 32 b).

Til § 42.

Ordene „eller længere“ i sidste Linie antages at være oversflødige.

Da den, som er nedsat i 2den Klasse, har lidt et Skaar i sin Værelse, som ikke kan være uden Indflydelse paa hans Stilling ogsaa i civile Forhold, er der foreslaaet Paragraphen givet et Tillæg, der skulde bevirke, at dens Hensigt, at give den Bedkommende en Dpreisning, naar han ved et i længere Tid ført dadelst Liv, har gjort sig værdig hertil, fuldstændigere vil kunne opnaaes. (Nr. 33 og 34).

§ 43.

Naar det hedder, at Slagene tildeles ved „Underofficerer“ kunde denne Affattelsesform muligens ved Lovens Anvendelse lede til, at man lod forskjellige Underofficerer afløse hinanden under Straffens Execution, for at Slagene altid kunde blive tildeelte med friske Kræfter. Noget Saadant er vistnok ikke tilfattet og kunde lede til Vilkaarlighed i Straffens Execution, idet en forskjellig Fremgangsmaade kunde følges ved de forskjellige Executioner. Det er derfor an-

seet rigtigt her at foreslaae en Forandring i Udtrykkene.

Da det maa ansees raadeligst, at en Læge altid er tilstede, naar Straffen overstiger 30 Slag, er den i Udkastet tilføiede Indskrænkning foreslaaet udeladt.

Da ogsaa Drengene under 10 Aar kunne være i Tjenesten, antages det rigtigt at nævne Minimum af den extraordinaire Lavalder. (Nr. 35, 36 og 37).

Til § 44.

For saameget som muligt at indskrænke Anvendelsen af legemlig Straf, naar det dog ansees nødvendigt, at den bibeholdes, have vi foreslaaet 50 Slag som Maximum, hvorimod der saameget mindre vil kunne erindres Noget, naar vort tidligere fremsatte Forslag om, at de militære Retter skulle kunne idømme Straf-arbejde indtil et Minimum af 2 Aar, bifaldes.

Da der ved forskjellige af Fængselsstraffene er givet modificerede Regler for Personer mellem 15—18 Aar; er ifølge denne Grund-sætning Maximum af Slagenes Antal for hine Personer foreslaaet til 30.

For at Straffen, naar den Skyldiges Helbredstilstand kræver dens Fordeling paa to Dage, ikke tværtimod Hensigten skal blive haardere (sef. Motiv. Pag. 54), er det foreslaaet, at der mellem hine Dage vil være at give et passende Mellemrum (Nr. 38).

Til § 45.

For at forhindre, at den legemlige Straf skal blive bragt i Anvendelse for mindre Forseelser, er en Indskrænkning bragt i Forslag til Nr. 2, første Linie (Nr. 39).

Til § 48.

Da Paragraphens Slutningsbestemmelse, at det skal berøe paa Kongens Resolution, om Den, hvem noget Hæders tegn er frakjendt ved Dom, kan gjenerholde Samme, ikke synes at behøve nogen Indskrænkning, og det maa ansees rigtigt, at Kongen efter de concrete Omstændigheder kan tage Beslutning for hvert mødende Tilfælde, have vi foreslaaet hien Indskrænkning udeladt. Skulde den blive staaende, maatte i alt Fald tilføies „Fæstningsstraf“ efter „Strafarbejde“ (Nr. 40).

Til § 50.

Ordet „idømmes“ synes mere at betegne